

ת"פ 14572/12 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 21-12-14572 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני:	כבוד השופט עמיית מיכלס
בעיני:	הנאשימה
	נגד
	הנאשם
	פלוני (עוצר)

בשם המאשימה: עו"ד מודיש ארדני
בשם הנאשם: עו"ד גיורא זילברשטיין

玠 דין

ר��ע ותמצית עובדות כתוב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו, במסגרת הסדר דין שכלל את תיקון כתוב האישום, בעבירות שעוניין **תקיפה הגורמת חבלה ממש** - **בן זוג**, ארבע עבירות לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); **תקיפה סתם** - **בן זוג**, שלוש עבירות לפי סעיף 382(ב) לחוק; **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק; **ואיזומים**, שתי עבירות לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוון בשנית, היו הנאשם ו-ח' (להלן: המתלוונת) בני זוג. למTELוננת 3 ילדים קטינים מבני זוג אחרים (להלן: הקטינים) ובמועד המדווח הייתה בהריון מתקדם. כחץ שנה עבר למועד זה עבר הנאשם להתגורר יחד עם המתלוונת, הקטינים וסבתה של המתלוונת (להלן: הבית).

על פי עובדות האישום הראשונות בכתב האישום המתוון בשנית, ביום 25.11.2021 בשעת בוקר, בעת שבת המתלוונת מפייזור הקטינים במסגרת החינוך בערה חמתו של הנאשם על כף שאיחרה להגעה, ובעודם ישובים ברכב, סטר לה בפניה. בעקבות האמור, ברחה המתלוונת עם הקטינים לבת אמה. משהגעו שוטרים לבית ביום 28.11.2021 על מנת לעכב את הנאשם לחקירה, סירב הנאשם לפתח את דלת הבית. במקום הזמן צוות כיבוי אש שנכנס לבית באמצעות סולם ואפשר את כניסה השוטרים לבית, שם מצאו את הנאשם במטבח כשהוא מעשן סיגריה ביחד עם אחר.

על פי עובדות האישום השני, כשבוע עבר למתואר באישום הראשונות, סטר הנאשם למTELוננת בבית.

על פי עובדות האישום השלישי, כשבוע וחצי עבר למתואר באישום הראשונות, על ר��ע אי שביעות רצונו של הנאשם מטיפול קוסמטי שהעניקה לו המתלוונת, בעט בה הנאשם מספר פעמים, הטיח אותה על השידות בחדר השינה ובעט בה. כתוצאה ממשי הנאשם נגרמו למTELוננת סימנים כחולים גדולים בשני צדי רגלה.

על פי עובדות האישום הרביעי, שלושה שבועות עברו למתואר באישום הראשון, בזמן קיום יחסים מיניים בין הנאשם לבין המתלוננת ועל רקע אי שביעות רצונו של הנאשם בזיהותו הדברים, נתן הנאשם למTELוננת מכות בגבה וستر לה. כתוצאה מהמעשים נגרמה למTELוננת המטומה בגב.

על פי עובדות האישום החמישי, חדשניים עברו למתואר באישום הראשון, עת היו בבית, הראה הנאשם למTELוננת כי הוא נושא אקדח פלסטיק המכיל כדורי פלסטי, הצמיד את האקדח לזרוע ידה של המתלוננת ולחץ. כתוצאה לכך נגרם למTELוננת סימן ביד.

על פי עובדות האישום השישי, ביום 19.9.2021, ערב חתונת הנאשם והמתלוננת בשעה 1:00 לערך, על רקע חשדו של הנאשם במהלך החתונה, כי המתלוננת אינה נעמנה לו, סטר הנאם בפניה וקיים אותה. בהמשך, בדרכם חוזרת המairoע בכתה המתלוננת על כך שהיא מחרה בעת החתונה וסירב לאפשר להם ללוות אותה לחופשה. הנאשם התעכבר על המתלוננת בטענה כי אמה הרסה את החתונה, הכה אותה במכת אגרוף לפניה, וגרם לפציעתה בגבה מעל עיניה. במהלך החדש ימים לאחר מכן, לא אפשר הנאשם לצאת מחדר בית, למעט לצורך הוצתה והחזרת הילדים למסגרות החינוך ומהן, כאשר יציאות אלה התלווה אליה.

על פי עובדות האישום השביעי, מספר ימים לאחר האירוע המתואר באישום השישי, הגיעו אמה של המתלוננת לבית על מנת לבקרה. האם הבחינה בסימנים כחולים על ידה של המתלוננת, אולם הנאשם לא הצליח לה לשוחח עם המתלוננת ואמר לה "אם תתקרבי אלינו לא יהיה טוב".

על פי עובדות האישום השמיני, במועדים שונים במהלך הריוונה של המתלוננת, על רקע חשדו של הנאשם כי העובר אותו היא נושא ברחמה אינו שלו, הכה הנאשם את המתלוננת באוזן בטנה. במועדים אחרים, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, נשבעה המתלוננת בילדיה כי לא כך הדבר. בתגובה אמר הנאשם למTELוננת שהיא נשבעת יותר מדי בילדיה וכי אין אפשרות לדעת באיזו דרך, איך ומתי ילדיה יפגעו.

3. ההסדר הדיני אליו הגיעו הצדדים לא כולל הסכומות עונשיות כלשהן.

ראיות וטיועני הצדדים לעונש

4. ב"כ המשימה הגישה את גילון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), גילון רישום תעבורתי (ת/2) וזרוי דין קודמים שניתנו בעניינו (ת/3). מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים של הנאשם (נ/1) ושל אמו (נ/2).

5. ב"כ המשימה עמדה על הערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירות כמפורט לאורן שמות האישומים נושא כתוב האישום המתוקן והדגישה את הפגיעה בזכותו הבסיסית של המתלוננת, אשת הנאשם, פעם אחר פעם החל מיום חתונתם של השניים. עוד ציינה כי העובדות מלמדות על נאשם שתלטן ואלים שנרג באכזריות כלפי המתלוננת, כאשר לא אחת נלוויתה השפה לפגיעה הפיזית. ב"כ המשימה הפנתה לפסיקה המלמדת, לשיטתה, על מגמת החמרה בענישה בעבירות אלימות כלפי נשים, והגישה עשרות פסקי דין, מהם ביקשה ללמידה כי מתחם

הענישה ההולם בעניינו נוע בין 4 לBIN 6 שנות מאסר לצד רכיבי ענישה נלוים. התובעת צינה כי נמסר לה מפי המתלוונת כי "קשה לה נפשית להגעה לדין" וכן בבקשתה שתתובי עת מצבה. נמסר כי המתלוונת מתכללת מהבטחת הכנסה ומזהונות שהיא מקבלת עברו ידיה. בעבר שהתה המתלוונת במקלט לנשים מוכות חדש ימים וכיום היא מלאוה על ידי מרכז "דולב" לנשים שנפגעו מאילמות במשפחה.

אשר לעונש בגין מתחם הענישה, עמדת התובעת על כך שלא נתקUSH מטעם ההגנה תשקייר לעונש, ומכאן שלא ניתן ללמידה על טיבו ועל מסוכנותו של הנאשם. משכך, בבקשתה ללמידה על אופיו של הנאשם מגזרי דין קודמים שניתנו בעניינו, מהם עולה, בין היתר, שהוא מקור לסתמים. התובעת הפנתה לעברו הפלילי המכובד של הנאשם, כמו גם לעברו התעבורתי העשיר, כולל הרשות בתחום הסמים. הודגש כי הנאשם לא עבר הליך טיפול או שיקומי. נכון כלל השיקולים לחומרה, ומנגד - הودאת הנאשם והחיסכון לצורך להuid את המתלוונת, עטרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ראוי של 5 שנות מאסר לצד מאסר מותנה ממשמעות ומרתיע ופיזיו ממשמעות.

6. מנגד, בבקשתה ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מאסר כארוך תקופת מעצרו של הנאשם, כאשר לשיטתו מתחם הענישה ההולם נוע בין 0-8 חודשים מאסר בפועל". ב"כ הנאשם בבקשתה להיצמד ל"מסגרת" של כתוב האישום המתוקן, בהדגשו את הליך הגישור במסגרתו נערך התקoon, בין היתר לאור קשיים ראייתיים שיש להבאים בחשבון. לדבריו, טיעוני המאשימה ביחס לתיקים הקודמים, העבר התעבורתי ותלות הנאשם בסמים לא הוכיחו ואין ליתן להם משקל. הסגנון הטעים את נטילת האחריות והודאת הנאשם במוחוס לו אשר חסכה את העדת המתלוונת ועדים נוספים. בנסיבות אלו,טען כי עתרת המאשימה להטיל על הנאשם 5 שנות מאסר היא מוגזמת וכי על בית המשפט להעביר מסר שלפי אשר הנאשם מודה ולוקח אחריות, בית המשפט בא לקרותו ומכל בעונשו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, הפנה הסגנון לכך שבחלק מהאישומים לא נגרמו למתלוונת חבלות, ואילו במקרים בהם נגרמו חבלות, הרוי שמדובר במקרה בלבד בדמיות סימנים והמטומות, כאשר באישום השישי, החמור מכלם, צוין כי המתלוונת נפצעה "בגביה מעל עינה", פצעה קלה אף היא. עוד ביחס לאישום השישי, נטען שאין לייחס משמעות לנסיבה שלפיה הנאשם נעל את המתלוונת בחדר, בהינתן שלא יוכשה לניהם עבירה של קליאת שוווא, מהטעם שלא ניתן היה להוכיחה. ביחס לסעיפי האישום שביהם צוין שימושו "במraudים שונים שאינם ידועים במידוק", נטען שהספק צריך לפעול לטובתו, במובן זה שהפרשנות המתבקשת היא שהמעשים בוצעו בשני מועדים בלבד, קרי המינימום האפשרי של פעמים המתיחס עם נוסח הסעיף. הסגנון הפנה לפסק דין אשר לשיטתו נסיבותן חמורות מעניינו וטען שבסתמך על העונש שניתן שם - 22 חודשים מאסר בפועל - ובשים לב ל"עבירות היחסית קלות" בעניינו ולתקופה הקצרה בה בוצעו, המתחם בעניינו נוע, כאמור, בין 0 ל-8 חודשים בפועל.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות, עמד ב"כ הנאשם על מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, ש"אין לו מערכת חיסון" וכן על מצבה הרפואי הקשה של אמו, תוך שהפנה למסמכים רפואיים שהוגשו בעניינה. ביחס לנזקי המתלוונת הוטעם כי לא הוגש תשקייר קורבן. לבסוף, בבקשתה להתחשב גם בקשרים ראייתיים שהובילו לתוקון כתוב האישום ולଘור על הנאשם "עונש מתון שניתן לו תקווה לצאת לחים חדשים", בנפרד מאשתו.

7. הנאשם ניצל את זכות המיליה الأخيرة, אמר שהוא מקבל אחירות על מעשיו, הביע הכרה בחומרתם וצער על הנזק והסביר שגרם למתלוונת, תוך שהוסיף שהוא רוצה לבקש את סליחתה. לדבריו, מעולם לא "הרימ יד" בעבר ולא

היה גבר אלים, בהדגשו שהדבר נוגד את הערכים והעקרונות עליהם גדל. הנאשם ציין שכוכונתו לחת גט למתלוונת על מנת שתפתח בחיים חדשים; שיש לו ששה יולדים שהוא מתגעגע אליהם ושהשהייה במעטץ מזה חמישה חדשים קשה לו. הוא סיים בכך שהוא מעוניין לטפל בעצמו ולהיות אדם טוב, כשם שהיה במשך 45 שנים.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרונו ההלימתי, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון זה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

9. הצדדים מסכימים כי כלל האישומים מהווים אירוע אחד, עדמה המקובלת עלי' בשל רצף העבירות שהופנו כלפי אותה המתלוונת חלק ממערכת היחסים הזוגית שניהלו הנאשם והמתלוונת. לפיכך, יקבע מתחם עונשי אחד לכלל האישומים.

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות

10. במעשהיו פגע הנאשם בערכיהם מוגנים שעוניים שמיירה על גופו, בטחונו, כבודו, בריאותו, ושלות נפשו של בן משפחה בתחום התא המשפחתי, בפרט במקום שאמור להיות ביתו מבצרו ולספק לו הגנה מרבית. עבירות של אלימות בתחום המשפחה נתפסות כבעלות חומרה מיוחדת המצדיקה, בכלל, הטלת עונשה מוחשית ומרתיעת. בשנים האחרונות, חלה עליה מדאגה בשכיחות התופעה, החוצה מגזרים, דთות, ושכבות אוכלוסייה, והצורך בעונשה מרתיעה הוכר כזו השעה. לפיכך, נקבע שכלכל יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרעתה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם. יפים בעניין זה דברי השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן, ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009), שעל אף שנאמרו לפני שנים רבות, דומה שכוחן יפה גם לימינו אנו, ואלי אף יתר שאות:

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכגンド בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חוליה אשרบทי המשפט מצוים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכר כדי להוציא את נסיבותו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשווה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרעתה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

11. נסיבות העבירות בענייננו חמורות ומעוררות שאט נפש, כאשר למעשה לא היה למתלוונת ולו יום אחד של חסד עם הנאשם החל מהרגע בו התחתרנו. כבר במהלך החתונה ובמהלך החודשים שלאחריה, נפגה הנאשם במתלוונת באלימות, ביזה והשפיל אותה, בין היתר על רקע קנאה שאחזה בו וחשדו שהוא המתלוונת אינה נאמנה לו. נcona טענתה ההגנה שלפיה רף האלימות באישומים אינו גבוה, באופן יחסי. ואולם, אין להקל ראש באלימות המתבטאת בסטרירה, אגרוף או בעיטה " בלבד", או במקרה שגרמה למתלוונת לחבלה שלא הצריכה טיפול רפואי. בוחינת נסיבות המקורה מנוקודת מבטה של המתלוונת יוביל אף הוא למסקנה שלפיה מדובר במקורה חמור ביותר.

נוסף על כך, וזה העיקר, לא ניתן לבדוק כל מקרה ולנתחו במנוגך מיתר האישומים. חומרת מעשו של הנאשם טמונה בחזרתיות שביהם, בהצטברותם זה לזה עד כדי יצירת תמונה כוללת ובה מספר לא מבוטל של מקרי אלימות ואיומים, בהם הטיל הנאשם חתמו על המתלוונת בדרכים שונות. מבין מכלול מעשו של הנאשם, ניתן לבדוק מספר מעשים להם יש ליחס משנה חמורה. כך למשל במקרה בו הכה הנאשם את המתלוונת בבטנה בעודה נשאת ברחמה עובר, אך משום שחשד כי העובר אינו בנו. באירוע נוסף איים הנאשם על המתלוונת תוך שימוש באקדח פלסטיק שיש בו כדי להמchioש לה את רציניות כוונותיו ולהעיצים את הפחד. באירוע אחר כלל הנאשם את המתלוונת בחדרה ממשך לא פחות מחודש ימים, ואפשר לה לצאת ממנו אך לצורך הבאת הילדים מסגרות החינוך, אף זאת רק כאשר הוא מלאה אותה, ובכך הפרק אותה לאסירה בביתה שלה. בעניין זה מצאתי לעיר שעלה אף שלא יוסה לנางם עבירה של קליטת שווה, אין מקום להתעלם מנסיבותיו זו חלק מסוימת האירועים שנתרנו בכתב האישום לאחר שתוקן, כאשר מעשו אלו של הנאשם תרמו את תרומתם לייצור אווירה מאיהמת. אכן, כפי שציינה ב'כ' המאשימה, האישומים מלמדים על נאשם אחרים, קנאוי, שתלטן ואובססיבי. מכלול מעשו של הנאשם ניתן לקבוע שה הנאשם ראה במתלוונת רכוש או חוץ שנועד לספק את מאויין, בו הוא יכול לעשותו כרצונו. בהקשר זה אזכיר שיש לדוחות מכלול וכל את תענט ההגנה שלפיה יש מקום להתחשב, בין אם לצורך קביעת המתחם העוניší ובין אם לצורך קביעת עונשו של הנאשם, במקרים ראיתיים כאלה ואחרים, זאת מן הטעם שאלה הובילו לתיקון שימושי בכתב האישום המקורי ולהקללה בנסיבות המתוארות בו. נכון כל האמור אני סבור שעצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה היא משמעותית.

מידיניות הענישה הנוגגת

12. מטעם המאשימה הוגש פסקי דין רבים כתמיכה בעתרתה העונשית. מפתא קצר הירעה, יובאו מספר פסקי דין נבחרים, מהם ניתן ללמידה מתוך הענישה ההולם בעניינינו:

א. בעפ"ג (מרכז- לוד) 11067-07-19 מג'רליישוויי נ' מדינת ישראל (19.11.2019) התקבל ערעור הנאשם על חומרת עונשו, באופן שהועמד על 41 חודשים מאסר. בראקע להרשעת הנאשם חמישה אישומים המתארים אלימות בה נקט נגד אשתו, ילדיו ואמו. בין היתר סטר הנางם לבנו, הפרק אותו עם ראשו לפני מטה, סטר לאמו כאשר ניסתה לחתת ממנה את הילד והכה אותה במכות אגרוף חזקות בראשה וכתפיה. במועדים נוספים סטר הנางם לידיים בחליהם, היכה באגרופו בראשה ובפניה של אשתו, בעט, דחף, סטר, איים ברכח, תקף באמצעות פצירה, תלש שרשרת מצווארה, היכה אותה מספר פעמים באגרופו ואיים עליה בסיכון בנוכחות ילדי הקטינאים. באישום נפרד סטר המערער 20 פעמים לבנו הקטן עד שראשו הסתחרר והוא נחנק מבci, היכה באגרופו את אשתו בגופה ובפניה, אמר לאביה שירצח אותה וتفس סcin. בית המשפט שלערעור קבע כי הרף התחthon שנקבע בתחום הכלול הנע בין 24 חודשים ל- 72 חודשים מאסר בפועל נמור מהנדרש בשים לב לחומרת המעשים ולהצטברותם. מנגד, בשים לב להודית הנאשם, קבלת האחריות מצדיו והיעדר עבר פלילי רלוונטי, נמצא להקל במעט מתוקפת המאסר המקורי שהוטלה עליו).

ב. בעפ"ג (מרכז-lod) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020),ណון ערעורו של הנאשם שהורשע על יסוד הودאותו בתקיפה בת זוגו, שביתויה בכר שטר לה ובמהמשך הכה אותה בכל חלקיו גופה בעודה שרוועה על הקרקע. בית המשפט שלערעור אישר את עונשו של הנאשם, שעמד על 14 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים, כמו גם את מתוך הענישה שנקבע, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשים.

בתוך כה, נקבע כי על בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות ענישהech מחייבת כי החברה לא תסבול מעשים מסווג זה.

ג. בעפ"ג (מרכז-lod) 17465-12-21 פרברוב נ' מדינת ישראל (20.2.2022), פסק הדין היחיד אליו הפנה גם ב"כ הנאשם, אושר עונש בן 22 חודשים מאסר שהוטל על נאשם שהורשע על יסוד הוודאותו ביצוע שתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ועבירת איומים ונדון לעונש של 22 חודשים מאסר בפועל הענישה נלוית. על פי עובדות המקרה, עת היה הנאשם שרויב גיגלופין, ולאחר מכן שהתגלו ביניהם לביון המתлонנת, דחף הנאשם את המתлонנת, הטילה על הרצפה וסטר לה בפניה. גם ניגר מראשה של המתлонנת וגרמו לה נפיחות בראש והמטמות בידיה ובפניה. יומיים לאחר מכן דחף הנאשם את המתlonנת, הטיח אותה בקיר, והמתлонנת נחבלה בראשה. בהמשך, הפיל הנאשם את המתlonנת לרצפה, רכן מעלה והיכה אותה באגרופים ובסתירות. המתlonנת נמלטה מפני המערער לחדר השינה, סגרה את הדלת והחזיקה אותה, אולם הנאשם הרם את הדלת מציריה וזרק אותה ארضا. חרף תחנוני המתlonנת שנייה לה לעזוב את הדירה, אימם הנאשם כי ישFOR חומצה על פניה. בהמשך נטל מכל מטאטא וחבט בו ברגליה, תוך שהוא מוסיף ומאיים עליה. משניותה המתlonנת להימלט מהדירה, משך אותה הנאשם בשערה, דחף אותה בחזרה פנימה ואמר לה לעלות בחזרה לחדר השינה. רק לאחר שהמערער נרדם, נמלטה המתlonנת מהדירה והצעיקה עובי אוורח לעזרתה. נפסק שהן מתחם הענישה שנקבע, הנע בין 15-30 חודשים מאסר והן העונש בתוך המתחם, מאוזנים ונכונים בנסיבות העניין.

ד. בעפ"ג (מרכז-lod) 24951-11-21 חיים נ' מדינת ישראל (4.10.2021) הוקל עונשו של הנאשם שהורשע על יסוד הוודאות בעבירות שעיניין איומים והחזקת סיכון שלא כדין. על פי העבודות, על רקע ויכוח אימם הנאשם על המתlonנת במלים: "... יהיה מה מחיר כבד, כבד מאוד ... חבל יקרה אסון". ביום אחר שלח הנאשם למחלונות הודיעות מאימות המכילות איומים קונקרטיים וחריגים על חייה, כאשר באחד מהם נצפה שהוא מנוף בסיכון יפני. בהמשך, אף הגיע אל פתח ביתה של המתlonנת אשר סירבה לפתוח לו את הדלת. בית המשפט שלערעור הփита את עונש המאסר ל-15 חודשים מאסר, לאחר שהתקבלה טענות לקיומה של אכיפה בררנית שביטוי באירוע כתוב אישום נגד המתlonנת, שנמצא כי איימה על הנאשם איומים לא פחות חמורים מלאו שהושמעו כלפייה.

ה. בעפ"ג (מרכז-lod) 22674-12-19 ابو סלים נ' מדינת ישראל (25.2.2020), אושר עונש של 11 חודשים מאסר בפועל שהוטל על נאשם שהורשע בתקיפת זוגתו במכות אגרוף, לנגד עיניו ולדיהם ועובד אוורה. התקיפה הופסקה רק לאחר ששוטר הרחיק את הנאשם מהאישה. מתחם הענישה שנקבע בערכאה הדינית נע בין מספר 12 חודשים מאסר בפועל ועד 18 חודשים מאסר.

ו. בת"פ (נת') 5121-07-20 מדינת ישראל נגד לב (10.11.2020) הורשע הנאשם בעשרות רבות של עבירות איומים בפגיעה בבית זוגו, לצד עבירת תקיפה שבוצעה קודם קודם לכך שביטויה בתקיפת המתlonנת והפלתה. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 8-18 חודשים מאסר ועל הנאשם, בעל עבר פלילי מכוביד, הוטלו 12 חודשים מאסר בפועל.

13. בשים לב למדיניות העונשה הנהוגת,ברי כי למתחם העונשי לו עתר הסגנור, אין על מה לסגור.

14. אשר על כן, בשים לב לערכיהם המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנسبות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל ובהינתן מדיניות העונשה הנהוגת, מצאתי שמתחם העונשה ההולם בעניינו נע בין 24 לבין 48 חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונש בגין מתחם העונשה - נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות

15. הנאשם כבן 45, אב ל-6 ילדים, מצוי בהליך גירושין מהמתלוננת. לחובת הנאשם עבר פלילי לא מבוטל הכלל לא פחות מ-10 הרשעות קודמות. גם שה הנאשם לא הורשע בעבר בעבירות אלימות, הוא הורשע בעבירות בעלות מאפיינים אלימים, כגון החזקת סכין ואיומים. נוסף על כך, הורשע הנאשם, בין היתר, בעבירות של החזקת סמ' שלא לצריכה עצמית, פריצה לבניין שאינו דירה, וכן בעבירות הונאה, מרמה וגנבה. על הנאשם הושתו בעבר, בין היתר, שני עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן שתי תקופות מאסר לריצוי בפועל, שתיהן בשנת 2003, האחת למשך 10 חודשים והשנייה למשך 4 חודשים. נוסף על כל אלו, לחובת הנאשם עבר תעבורי עשר הכלול 31 הרשעות קודמות. מהאמור עולה שאין להליכים המשפטיים השונים המתנהלים נגד הנאשם לאורך השנים משום השפעה מרתעה לגביו.

16. מעין באישור הרפואי שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא נמצא בנסיבות סיכון לكورونא לאור פגיעה במערכת החיסון בשל חוסר בטחול, אולם מעבר לכך לא ציינו בעיות רפואיות חריגות. כן הוגש מסמכים רפואיים המצביעים על מרכיבות מצבה הבריאותית שלamoto של הנאשם. למצוו הרפואי של הנאשם יש ליתן משקל מוגבל בלבד, בהינתן הכלל לפיו שב"ס ערוך לקלוט כל עצור או אסיר ולספק לו את הטיפול לו הוא זוקן [ע"פ 9816/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (21.12.2017)], ובהתאם החזקה שלפיה לרשות שב"ס עומדים הכלים המתאימים לה坦מוד עם מצבים רפואיים שונים ומורכבים של אסירים [ע"פ 8352/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (16.1.2022)]. במקורה שלפני לא הוכח שההיאתו של הנאשם בכלא תפגע בו באופן המצדיק הקלה בעונשו ולא הונחה מטעם ההגנה תשתיית ממשית המלמדת כי שהותו של הנאשם בבית הסוהר תכבד על מצבו הרפואי. נוסף על כך לא נתען כי נמנע מה הנאשם הטיפול הרפואי לו הוא זוקן במהלך שהותו כאמור [ע"פ 5065/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (22.12.2016)]. מכל מקום, גם במצב דברים בו למצבי רפואי של נאשם עשוי לעשות להיות השפעה על קביעת עונשו, הרי שאין מדובר בשיקול מכרייע ולוולם הוא יבחן על רקע חומרת המעשים בהם הורשע.

17. הנאשם לא ביקש להפנותו לשירות המבחן, ובاهדר תספיר מבחן, על בית המשפט להעיר את מסוכנותו על סמן הנחותים שהובאו בפניו. לנאמן, כאמור, עבר פלילי ותעבורי, והוא לא עבר כל הליך שיקומי המפחית מסוכנותו. בעניין זה אצין שלו אף שמדובר הדין האחרון שנית בעניינו של הנאשם בבית משפט ל深交ורה [פל"א 18-01-7509-2020]. מдинת ישראל נ' זהור (9.9.2020)], שהוגש על ידי המאשימה (חלק מ-3), עולה שה הנאשם עבר הליך שיקומי, הרי שמדובר היה בהליך שתוכנITO טיפול בהתמכרו לסמים ולא בפתרון בעיית אלימות. על מיהות הנאשם ניתן אף ללמידה מتسיקיר המבחן שהוגש במסגרת הליך הפל"א שלעיל, אשר האמור בו הובא במסגרת גזר הדין. בגזר דין צוין שה הנאשם סיים 10 שנות לימוד, ולאחריה החל להיחשף לחברה שלoit ולשימוש בסמים וניהל אורח חיים שלו והתמכרותו לסמים. תימוכין לכך ניתן למצוא אף בעברו התעבורי (ת/2), הכלול הרשעות קודמות של נהייה תחת חומרים ממקרים.

מהתקיר עולה שירות המבחן התרשם מאדם המתקשה בתפקיד יציב במסגרת חייו השונות ונוטה להתנהגות אימפלטיבית.

מאחר שאין מדובר בפעם הראשונה בה מוטל על הנאשם לרצות עונש מאסר, הרי שהשפעת המאסר עליו תהיה פחותה מהשפעת עונש מאסר המוטל על אדם בפעם הראשונה. מנגד, מאחר שה הנאשם אב לילדים, הרי שהטלת עונש מאסר עלולה לפגוע בהם.

לצד האמור, בכונתי תחת משקל משמעותי להודאת הנאשם, שביטוי הבולט הוא ביטור הצורך לאת המ תלוננת, על כל המשטעם בתיק מסווג זה. מעבר לכך, יש בהודאה ממש קבלת אחריות על המעשים, נחמה פורטת למחלונת שמודעת לכך שה הנאשם הכיר בפגיעה בה.

18. בשקלול מכלול הנסיבות שלעיל, הגיעו לככל מסקנה כי יש להשית על הנאשם עונש המוצע באמצעות הענישה שנקבע, תוך שadgeש כי אלמלא הודהה הנאשם, היה מקום למקם את עונשו בחלוקת העליון של המתחם העוני והגוזר עליו עונש חמור בהרבה.

.19. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36. חודשי מאסר בפועל, שמניינם מיום מעצרו 27.11.2021.

ב. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתחום תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה אלيمة מסווג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתחום תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה אלيمة מסווג עוון, איומים, או עבירות נגד שוטרים.

ד. פיצוי למחלונת, ע"ת 3 בכתב האישום המתוקן בשנית, בסך 8,000 ₪, שיישולם עד ליום 10.8.2022, ויעבר למחלונת בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למציאות בית המשפט בתחום 7 ימים.

הפיוצי יועבר למרכז לגביה קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, וניתן יהיה לשלהם בתחום 3 ימים מיום מתן גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

.20. ניתן בזאת צו כללי למוזגים.

ניתן היום, ט"ו איר תשפ"ב, 16 Mai 2022, במעמד הצדדים.